

สัปดาห์สาร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

ปีนักบุญเปาโล

28 มิถุนายน 2008 - 29 มิถุนายน 2009

“ความรักให้อภัยทุกอย่าง
เชื่อทุกอย่าง หวังทุกอย่าง
อดทนทุกอย่าง
ความรักไม่มีสิ้นสุด”
(1 คร 13:7-8n)

2009

วันอาทิตย์ที่ 15 มีนาคม 2009 ปีที่ 43 ฉบับที่ 2355

วาติกันที่ 3 เทศกาลมหาพรต ปี B

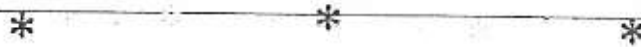
พระวาจา (ยน 2:13-25)

เทศกาลปีศาจของชาวยิวใกล้จะมาถึง พระเยซูเจ้าเสด็จขึ้นไปยังกรุงเยรูซาเล็ม ในบริเวณพระวิหาร พระองค์ทรงพบพ่อค้าขายโค พ่อค้าขายแกะ พ่อค้าขายนกพิราบ และคนแลกเงินนั่งอยู่ที่โต๊ะ พระองค์ทรงใช้เชือกเป็นแส้ ทรงขับไล่ทุกคนรวมทั้งแกะและโคออกจากพระวิหาร ทรงปิดเงินกระจายเกลื่อนกลาด และทรงคว่ำโต๊ะของผู้แลกเงิน แล้วตรัสแก่คนขายนกพิราบว่า “จงนำของเหล่านี้ออกไปอย่าทำบ้านของพระบิดาของเราให้เป็นตลาด” บรรดาศิษย์จึงระลึกได้ถึงคำที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ความรักที่ข้าพเจ้ามีต่อบ้านของพระองค์ เป็นเสมือนไฟที่เผาผลาญข้าพเจ้า” ชาวยิวจึงเข้ามาทูลถามพระองค์ว่า “ท่านมีเครื่องหมายอะไร แสดงให้เราเห็นว่าท่านมีอำนาจทำดังนี้” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “จงทำลายพระวิหารนี้ แล้วเราจะสร้างขึ้นใหม่ภายในสามวัน” ชาวยิวพูดว่า “วิหารหลังนี้ต้องใช้เวลาสร้างถึงสี่สิบหกปี แล้วท่านจะสร้างขึ้นใหม่ในสามวันหรือ” แต่พระองค์กำลังตรัสถึงพระวิหารซึ่ง

สร้าง ขอพรพระเพื่อครอบครัว

หมายถึงพระกายของพระองค์ ดังนั้นเมื่อพระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตายแล้ว บรรดาศิษย์จึงระลึกได้ว่าพระองค์ตรัสไว้ดังนี้ เขาจึงเชื่อทั้งพระกัมภีร์และพระวาจาที่พระองค์ตรัสไว้

ขณะที่พระองค์ประทับอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มในเทศกาลปัสกา คนจำนวนมากเชื่อในพระนามของพระองค์เพราะได้เห็นเครื่องหมายอัศจรรย์ต่าง ๆ ที่ทรงกระทำ แต่พระเยซูเจ้าไม่วางพระทัยในคนเหล่านั้น ทรงรู้จักทุกคน พระองค์ไม่ทรงปรารถนาให้ผู้ใดเป็นพยานในเรื่องมนุษย์ เพราะทรงทราบว่ามิสิ่งใดอยู่ในใจมนุษย์

หัวข้อ	พระคริสตเจ้าทรงได้รับเกียรติผ่านทางความตายบนไม้กางเขน
ธรรมล้ำลึก	พระคริสตเจ้าได้สิ้นพระชนม์และทรงกลับคืนพระชนมชีพในวันที่สาม
ทำที่	การยอมรับพระประสงค์ของพระเจ้าในความทุกข์ยากลำบาก
การดำเนินชีวิต	เราจะกลับใจและเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตเสียใหม่

บทอ่านที่หนึ่ง : - อพย 20:1-17

พระบัญญัติเป็นกฎหมายที่พระเจ้าประทานให้ เราจึงต้องปฏิบัติตามด้วยความชื่นชมยินดี และด้วยความรักต่อพระองค์

บทอ่านที่สอง : - 1 คร 1:22-25

นักบุญเปาโลยืนยันว่า ท่านได้ประกาศเรื่องพระคริสตเจ้าผู้ทรงถูกตรึงกางเขน เพราะพระองค์ทรงเป็นทั้งพระอนุภาพและพระปรีชาญาณของพระเจ้า

พระวรสาร : - ยน 2:13-25

พระเยซูเจ้าตรัสสอนเราให้มีศรัทธาพระเจ้าด้วยจิตและตามความจริง พระองค์ทรงเป็น "วิหารใหม่" ที่สามารถนำเรากลับไปหาพระบิดาได้

ผู้ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 15 มีนาคม ค.ศ. 2009

พิธีขอพรคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บตุงทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	พ่อสุพจน์	คามิลเลียน	คุณทรงพล - คุณสุภาภรณ์	คุณวีระ	คุณรุ่งเย็น
09.00 น.	พ่อเจ้าวัด	เซอร์วี	เซอร์วี - เซอร์วี	เซอร์วี	เซอร์วี
19.00 น.	พ่อมงคล	จิตนาแม่พระ	คุณพรเลิศ - คุณทศิธร	คุณสมใจ	คุณเบญจมา

- - จากพระวาจาสุชีวิต - -

การชำระพระวิหารของพระเยซูเจ้า เป็นการเปิดเผย “ความจริง” ว่า “พระองค์คือพระเมสสิยาห์”

“ความจริง” นี้ก่อให้เกิดปฏิกิริยา 2 ด้านที่ตรงข้ามกันอย่างสิ้นเชิง

ปฏิกิริยาแรกเป็นของบรรดาศิษย์ ที่ระลึกได้ถึงคำที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “ความรักที่ข้าพเจ้ามีต่อบ้านของพระองค์ เป็นเสมือนไฟที่เผาผลาญข้าพเจ้า” (ข้อ 17) ข้อความนี้มาจากเพลงสดุดีที่ 69 ข้อ 9 ที่ว่า “ความร้อใจในเรื่องพระนิเวศของพระองค์ได้ท่วมทับข้าพระองค์....” ผลที่

ตามมาคือบรรดาศิษย์เชื่อและยอมรับอย่างสนิทใจว่า “พระเยซูเจ้าคือพระเมสสิยาห์ และทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า”

ปฏิกิริยาที่สองเป็นของชาวยิว พวกเขาไม่เชื่อว่าพระองค์จะมีสิทธิ์ชำระพระวิหาร และต้องการข้อพิสูจน์ พระเยซูเจ้าจึงตรัสว่า “จงทำลายพระวิหารนี้ แล้วเราจะสร้างขึ้นใหม่ภายในสามวัน”

ทำไมพระองค์จึงตรัสเช่นนั้น ?

แน่นอนว่าพระองค์ไม่ได้หมายถึง “พระกายและการกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตายของพระองค์” ดังที่ปรากฏในข้อ 21 และ 22 เพราะทั้งสองข้อนี้โยห์นเพิ่มเติมเข้ามาในภายหลัง อีกทั้งความคิดเช่นนี้ย่อมไปไกลเกินกว่าชาวยิวในขณะนั้นจะเข้าใจได้ และแน่นอนอีกเช่นกันว่า พระองค์ไม่ได้ต้องการทำลายพระวิหารของพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็มจริงๆ แม้จะทรงทราบล่วงหน้าแล้วว่า สักวันหนึ่งพระวิหารนี้จะถูกทำลาย จนไม่มีหินเหลือซ้อนกันแม้แต่ก้อนเดียวก็ตาม

เพื่อจะเข้าใจความคิดของพระเยซูเจ้า ให้เรานึกถึงคำสนทนาระหว่างพระองค์กับหญิงชาวสะมาเรียที่ว่า “ถึงเวลาแล้วที่ท่านทั้งหลายจะนมัสการพระบิดาเจ้า ไม่ใช่เฉพาะบนภูเขาเกร์ซิม หรือที่กรุงเยรูซาเล็ม แต่ผู้นมัสการแท้จริง จะนมัสการพระบิดาเจ้าด้วยจิตและตามความจริง” (ยน 4:21) และอีกตอนหนึ่งเป็นข้อกล่าวหาต่อพระองค์ที่บ้านทีกไว้

โดยมาระโก “เราได้ยินเขาพูดว่า ‘ฉันจะทำลายวิหารที่สร้างด้วยมือมนุษย์นี้ และภายในสามวัน จะสร้างขึ้นใหม่อีกหลังหนึ่ง ซึ่งไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์’” (มก 14:58)

เราอาจสรุปได้ว่า การมโนสการที่แท้จริงตามความคิดของพระเยซูเจ้าคือ “การมโนสการด้วยจิตและตามความจริง ในวิหารที่ไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์” เพราะฉะนั้น เมื่อพระองค์ตรัสว่า “จงทำลายพระวิหารนี้ แล้วเราจะสร้างขึ้นใหม่ภายในสามวัน” พระองค์ต้องการสื่อให้ทุกคนทราบว่า พระองค์ทรงปรารถนาให้ “พระวิหารที่สร้างด้วยมือมนุษย์ รวมถึงพิธีกรรมและการถวายสัตวบูชาทั้งหมดจบสิ้นไป” เพราะสิ่งต่างๆ เหล่านี้ไม่อาจนำมนุษย์กลับไปหาพระเจ้าได้

นี่คงเป็นเนื้อหาใจความที่พระองค์ได้ตรัสกับพวกยิวจริง ส่วนยอห์นมองไปไกลกว่านั้น ท่านเห็นว่าเป็นคำทำนายแห่งการ “กลับคืนพระชนมชีพ”

หลังการกลับคืนพระชนมชีพ พระเยซูเจ้าทรงทำให้โลกทั้งใบกลายเป็นวิหารของพระเจ้า ที่ทุกคนสามารถมโนสการพระเจ้าอาศัยพระจิตเจ้าและตามความจริง พระองค์คือ “วิหารใหม่” ที่สามารถนำมนุษย์กลับไปหาพระบิดาได้

นับจากนี้ไป นานาชาติทั่วโลกจะรู้ว่าพระเจ้าประทับอยู่ท่ามกลางเรา โดยผ่านทางวิหารใหม่ซึ่งไม่ได้สร้างขึ้นด้วยมือมนุษย์ แต่ด้วยพระจิตเจ้า พระเจ้าไม่ถูกจำกัดดวงอยู่ในพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็มหรือใน “วัด” อีกต่อไป

ทุกวันนี้ ไม่ว่าจะเป็ในวัด ที่บ้าน บนถนน ที่ทำงาน หรือระหว่างพักผ่อน เรามี “วิหารใหม่” อยู่ภายในตัวเราทุกคน วิหารใหม่นี้คือ พระเยซูคริสตเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพ ผู้ประทับอยู่ทั่วสากลโลกและตลอดกาล

- - ข้อตั้งใจ - -

1. ข้าพเจ้าจะวางใจในพระเยซูเจ้า และพึ่งความช่วยเหลือจากพระองค์แต่เพียงผู้เดียว
2. ข้าพเจ้าจะนำพระคริสตเจ้าไปสู่ผู้อื่น ด้วยการยิ้ม ทักทาย และพูดคุยกับทุกคน
3. ทุกวัน ข้าพเจ้าจะคิดถึงการประทับอยู่ของพระเยซูเจ้าในชีวิตของข้าพเจ้า

ประสบการณ์ของเหล่าอัครทูต

จากการรวมกลุ่มสมาชิก “รักนะ...พระคัมภีร์” เราได้ข้อคิดดี ๆ มากมาย จากคนหลากหลายอายุที่ทำให้เราต้องตั้ง...จนอยากแบ่งปันค่ะ

มีการตั้งคำถามว่า “คุณคิดว่า สำหรับเราแล้ว พระเยซูเป็นใคร”

ก็ได้คำตอบหลากหลาย

- ผู้ที่รักเรา เสียสละเพื่อเรา
- ผู้ทรงไถ่บาปเรา
- ผู้ช่วยให้รอด
- เป็นองค์ความรัก
- เป็นเพื่อนอยู่ข้าง ๆ เราคอยช่วยเหลือ
- เป็นพี่ชายที่ใจดีเสมอ
- เป็นคนรัก ที่คิดถึงอยากพบเจอ อยากพูดคุยด้วยเสมอ
- เป็นพระเจ้าที่ทรงรับสภาพมนุษย์ เพื่อให้เราคุยกับพระเจ้ารู้เรื่อง ทำเป็นแบบอย่างในการกลับไปหาพระบิดา ทำให้คิดว่า...เพียงเราคุยกับพ่อ และขอกำลังใจ ขอพลังในการฟันฝ่าอุปสรรค พระเยซูทรงดูแลคุ้มครองเพียง 12 คน ให้เราดูแลคนรอบ ๆ ตัวเราให้ดี แต่ละคนทำอย่างนี้...คน 10 คน ก็ดูแลได้เป็นร้อยคน ขยายไปเรื่อย ๆ จากครอบครัวเป็นชุมชน เป็นสังคมที่ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ
- พระเยซูอยู่ในทุกคน ให้เราปฏิบัติต่อกัน อย่างที่อยากให้ผู้อื่นปฏิบัติต่อเรา

มีการฝึกรำพึงอย่างง่าย ๆ ในบท 1 คร 12:12-26 เรื่องการเปรียบเทียบร่างกาย ได้รับความจากพระคัมภีร์ที่สะกิดใจหรือประทับใจ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ดังนี้

- “ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นดวงตา แล้วจะได้ยินได้อย่างไร ถ้าร่างกายทั้งหมดเป็นหู แล้วจะได้กลิ่นได้อย่างไร” (1 คร 12:17) และ “ดวงตาพูดกับมือไม่ได้ว่า เราไม่ต้องการเจ้า และศีรษะก็พูดกับเท้าไม่ได้ว่า เราไม่ต้องการเจ้า” (1 คร 12:21) จากบทนี้ทำให้เราเห็นคุณค่าของอวัยวะต่าง ๆ เท่า ๆ กัน
- “อวัยวะแต่ละส่วนจะเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน ถ้าอวัยวะหนึ่งเป็นทุกข์ อวัยวะอื่น ๆ ทุกส่วนก็ร่วมเป็นทุกข์ด้วย ถ้าอวัยวะหนึ่งได้รับเกียรติ อวัยวะอื่น ๆ ทุกส่วนก็ร่วมยินดีด้วยเช่นเดียวกัน” (1 คร 12:25-26) ดังให้เราดูแลเพื่อนพี่น้อง เอาใจใส่ซึ่งกันและ

กัน เพราะเรารวมเป็นกายเดียวกันในพระคริสต์ เพียงแต่เราเป็นอวัยวะคนละส่วน ทำหน้าที่ต่างกันตามพระพร ตามพระประสงค์ของพระเจ้า “พระเจ้าทรงจัดอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายให้อยู่ในที่ที่ทรงพระประสงค์” (1 คร 12:18) เพื่อเกื้อหนุนกันและกัน เราต้องฟังพากัน ดังเช่นในหนังสือชุมชนทาร์พีย์ในภาษาอะดิมา เรื่องโอกาสที่ว่า เราไม่ได้เลี้ยงหมู เราไม่ได้ปลูกผัก ไม่ใช่คนสร้างบ้าน ไม่ได้ปลูกข้าว ไม่ได้ขายน้ำมัน และอื่น ๆ อีกมากที่มีคนทำแทนเรา ทำให้เราค่าเงินชีวิตง่ายขึ้น เราทุกคนจึงต่างเป็นหนี้บุญคุณของกันและกัน

- ร่างกายของเราประกอบด้วยอวัยวะหลายส่วนด้วยกัน เราไม่ได้มีอวัยวะเพียงส่วนเดียว เราควรเห็นคุณค่าทุกส่วนเท่า ๆ กัน และดูแลเอาใจใส่อย่างดี เช่น การเลี้ยงดูลูกของพ่อแม่ ควรให้ความรักแก่ลูกทุก ๆ คน เพื่อให้เขาจะได้เติบโตเป็นเยาวชนที่ดี เพียบพร้อมและได้รับความอบอุ่นจากครอบครัวของเขา ไม่ใช่เพียงคนเดียวหรือสองคน ทำให้เขาไม่ขาดความอบอุ่นแล้วคิดว่าตนเองไร้ค่าอีกต่อไป (ความคิดของเด็กหญิงสมาชิกคนหนึ่ง)
- พ่อแม่รักลูกทุกคน เพียงแต่การให้ในสิ่งที่ลูกต้องการนั้นต่างกัน ขึ้นกับแต่ละคน เพราะลูก ๆ ไม่เหมือนกัน ดังเช่น จมูกไม่ต้องเจาะรูเพื่อประดับอัญมณีใด ๆ ต่างจากหูที่มีการเจาะเพื่อประดับต่างหู (คุณพ่อท่านหนึ่งตอบ)
- บางครั้งเราก็อดใจไม่ไหวไม่ได้ มีคำแนะนำดี ๆ ว่า เราต้องฝึกฝนหยุดโกรธ และท่องจำให้ขึ้นใจว่า คำพูดหรือการกระทำที่รุนแรงไม่มีประโยชน์ เพราะทำไปแม่ก็เจ็บด้วย ดังพระวาจาที่ว่าเราต่างเป็นกายเดียวกัน ดังนั้นถ้าเราตีกันลูก แม่ก็เจ็บด้วยทั้งมือและใจ

เมื่อจบการพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน สมาชิกได้ร่วมกันกำหนดข้อตั้งใจจากบทที่รำพึงเพื่อทำร่วมกันใน 1 เดือนที่ไม่ได้พบกัน แล้วเข้ามาเล่าสู่กันฟัง ข้อตั้งใจนั้นคือ

“อวัยวะแต่ละส่วนจะเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน” อันหมายถึงให้เราเอาใจใส่ดูแลเพื่อนร่วมโลกของเรา

หลังจากนั้น 1 - 2 อาทิตย์ เราก็ได้พูดคุยกันบ้างทางโทรศัพท์ เล่าสู่กันฟังว่าหลายคนได้มีโอกาสทำตามข้อตั้งใจ ได้ช่วยเหลือผู้อื่นอย่างไรบ้าง เสียงของผู้เล่าคู่มือความสุข... และเรา...ผู้เพียงแต่รับฟังก็ได้ยิ้มและมีความสุขไปด้วย ขอขอบคุณที่แบ่งปันค่ะ และขอมอบข้อตั้งใจนี้แก่ทุกคน

ด้วยรัก

พิมอรานีตี

พระภิกษุ	สงฆ์ช่วง
-----------------	-----------------

กำหนดการวันฉลองวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

วันเสาร์ที่ 14 มีนาคม ค.ศ. 2009

เวลา 09.30 น. พิธีต้อนรับพระสมณทูตวาติกันประจำประเทศไทย

เวลา 10.00 น. พิธีเสก-เปิดอาคารนักบุญเปาโล

เวลา 10.30 น. พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณสมโภชท่านนักบุญโยเซฟ โดยมีพระสมณทูตฯ เป็นประธานร่วมกับ พระสังฆราช ยอห์นบอสโก ปัญญา กฤษเจริญ

คำย่ำสอน (16 - 22 มี.ค. 09)

ขอให้พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีบุตรหลานที่จบชั้น ป.3, ป.4, ป.5, ป.6, ม.1, ม.2 ได้ส่งบุตรหลานมาเข้าค่ายใน วันจันทร์ที่ 16 มีนาคม ค.ศ. 2009 เริ่มส่งมาได้ตั้งแต่เวลา 16.00 น. (สี่โมงเย็น) ใ้กรขอให้เด็กมาพร้อมเพรียงกัน เพื่อจะได้จัดกลุ่มได้สะดวก และผู้ปกครองมารับเด็กกลับได้ในวันอาทิตย์ที่ 22 มีนาคม ค.ศ. 2009 หลังมิสซาสาย

ขอให้ผู้ปกครองได้เตรียมของใช้ส่วนตัวและเสื้อผ้าของเด็ก ให้พร้อมกับการอยู่ค่ายหนึ่งอาทิตย์ ควรเป็นชุดที่สุภาพ และไม่ควรนำโทรศัพท์มือถือ, ซาวด์เบาท์, CD WALKMAN, เครื่องเล่น MP3, เกมสีกด, ไคร์เป่าผม, เครื่องหนีบผม มาในระหว่างอยู่ค่าย

เนื่องจากค่ายคำสอนเด็กมีค่าใช้จ่ายสูง ทางวัดขอขอบคุณกับผู้ปกครองและพี่น้องสัตบุรุษได้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายค่ายคำสอนในครั้งนี้ด้วย เพื่อเป็นการสนับสนุนลูกหลานของเราให้เติบโตในการเป็นคริสตชนที่ดี

ระลึกถึงนักบุญโยเซฟ

ขอเชิญสัตบุรุษทุกท่านร่วมพิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ เพื่อระลึกถึงนักบุญโยเซฟ องค์อุปถัมภ์ของวัด ในวันพฤหัสบดีที่ 19 มีนาคม ค.ศ. 2009 เวลา 19.00 น. หลังมิสซาจะมีการแห่ไปยังอนุสาวรีย์นักบุญโยเซฟด้านหน้าวัด

ปฏิทิน พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	มีนาคม 2009 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 15 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต อุทิศแด่ มารีอา ฮวย แซ่แพ้ว สุขสำราญ สัตบุรุษทุกคน อุทิศแด่ เปาโล วิเศษศักดิ์ ว่างตาล	คุณวิชุดา วัด คุณวรรณุช
จันทร์ที่ 16 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต อุทิศแด่ ฟรังซิสโก ประเวง ว่างตาล	บุตร - สะใภ้ - หลาน
อังคารที่ 17 19.00 น.	น.ปาดริก พระสังฆราช อุทิศแด่ มิก้าแอล ยงยุทธ - โรชา เพ็ญพັນ มหัทธมพงศ์ อุทิศแด่ ฟรังซิสโก สมบุญ - มารีอามักดาเลนา บุญสม แจวมเจริญ	บุตร - ธิดา คุณจารุพรรณ
พุธที่ 18 19.00 น.	น.ซีวิล แห่งกรุงเวรซุซาเล็ม พระสังฆราชและนักปราชญ์ สุขสำราญ ครอบครัวและกิจการ อุทิศแด่ ฟรังซิส ตุ แซ่เอ็ง - มารีอา งั้น พิกุลหอม	คุณพยนต์ คุณกัญญา
พฤหัสบดีที่ 19 19.00 น.	สมโภช น.โยเซฟ ภักดีของพระนางพรหมจารีมารีย์ สุขสำราญ คุณทิวา แสงเปล่า (วันเกิด) อุทิศแด่ โยเซฟ นิตย์ กิดรุ่งเรือง และญาติพี่น้อง อุทิศแด่ อันนา บุญชื่น - มารีอา พิมพ์ใจ งามเย็นยงค์	คุณอำพร คุณวิจิตรา คุณวีระชัย - คุณตรีรัตน์
ศุกร์ที่ 20 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต สุขสำราญ คุณปรารักษ์ทิพย์ นิตตะโย (วันเกิด) อุทิศแด่ เทเรซา ยูพา ศิริโชติ (ครบ 3 ปี)	คุณอุมาพร คุณพิทยา
เสาร์ที่ 21 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต สุขสำราญ คุณปิยะ ศันสนยุทธ (วันเกิด) อุทิศแด่ มารีอา จันทร์เพ็ญ สวัสดิ์	- คุณอดิศร